

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2008 *** ROČNÍK IX.*** ČÍSLO 11

Citát inspirující:

Knihy mají své osudy a své životy. A hynou nezájmem čtenářů.

Miroslav Horníček

SVĚDOMÍM PODZIMU

pomalu list se snáší,
s vědomím ticha splývá
jeho plášť.

Nasloucháš. Žádný hlas? -

Věř, je dnes věci naší,
zda soucit ticha probouzí
v nás touhu, nebo zášť.

Václav TESLÍK

JAK SE DĚLAJÍ NOVINY

K následujícímu úvodníku mě přivedl Prochorův článek v Prochorovinách č.9/2008. Uvědomil jsem si totiž, že Kobra slaví 8 let od chvíle, kdy spatřilo světlo světa první číslo. A těch 8 let uběhlo rychle, dal jsem se trochu do počítání a uvědomil jsem si, že za tu dobu jsem vydal celkem 96 řádných čísel a několik příloh (převážně k poetickým sešlostem v Jičíně či Martině), takže příští únor vyjde sté číslo Kobry, takže další příležitost k oslavám a zastavením se, zamyšlením.

Má ještě dnes, v době internetu, smysl vydávat tištěné periodikum? Stále věřím tomu, že má, i když někdy postrádám zpětnou vazbu. Uvědomuji si, jak snad před více než sto padesáti lety řekl Havlíček, že prací na novinách, člověk ztrácí čas na vlastní tvorbu. Určitě je to pravda, ale na druhou stranu mám dobrý pocit, že to všechno, co jsme prožili a prožíváme, se okamžikem prožití navždy neztratilo, že vydáváme svědectví o našich aktivitách, které nezůstane zapomenuto.

A jak se vlastně dělá Kobra? Dobře. Příspěvků je dost, mám i své spolupracovníky, kteří informují především o soutěžích a dalších akcích. Bohužel příspěvků členů LiSu už tolik není, škoda. Bych byl rád, aby KOBRA byla dílem LiSu a nejen Václava France. Ale nestěžuji si, Kobra žije a doufám, že žít bude.

Stejně jako její mladší sourozenec ČAJ. Jen je trochu paradoxní, že vlastně ČAJ vznikl z publikační potřeby členů, protože delší, především prozaické příspěvky se v Kobře tisknout dost dobře nedají (u poezie se ukázky přece jenom dají), ale ... kdyby nebylo hostů ČAJe (a těch mám do zásoby stále dost), tak by tam bylo těch příspěvků málo. Potřeba členů LiSu uveřejňovat svojí tvorbu v ČAJi není velká, nebo tak málo tvoří, nebo je ČAJ nedůstojný plátek? Ale proč o něj mají zájem jiní autoři a autorky?

Pokud chcete svoje příspěvky uveřejňovat v Kobře i ČAJi, jsou vám obě periodika plně k dispozici. Neváhejte a pište. Snad jen jedna prosba, posílejte texty bez grafických úprav, protože vaše grafické uspořádání se nemusí hodit do ČAJe a potom mně dá víc práce než text upravím.

A jak se vlastně dělají noviny? Mám vždycky dobrý pocit, když na počátku měsíce vyjde další číslo. A když si otevřu prázdné stránky nového měsíce, které musím opět zaplnit, aby Kobra na počátku dalšího měsíce opět vyšla. Takže noviny se dělají někdy těžko, ale krásně!

Václav

VÍTE, ŽE ...

- V pátek 10.října 2008 vyšel v Nových Novinách článek Václava France LiS v Martině.

- Bohumír Procházka získal na literární soutěži Čáslav 2008 hlavní cenu poroty v próze za povídku Monika a pomalost. Tato jeho práce byla uveřejněna i ve sborníku ze soutěže. Vyhlášení se konalo v sobotu 11.října 2008.

- Václav Franc vystoupil v pátek 17.října 2008 společně s Řehečským kvartetem v kavárně Symbióza (dříve Obratník) v Praze na Smíchově. Představil se v jedné scénce z programu Řehečské slepice, a to o neúplatném kritikovi Čestmíru Xaveru Pravdovi.

- Tvorba Václava France je uveřejněna ve sborníku Slovo pády vydaného u příležitosti 9. Dnů poezie, které se konaly na počátku října 2008 v Broumově. Jsou zde tři Francovy básně (Chodec svítání, Bezčasí a Kvůli).

- Na literární soutěži Mělnický Pegas 2008 uspěli dva autoři LiSu, a to Václav Franc (získal 1.cenu v kategorii D) a Hana Runčíková (získala čestné uznání v kategorii B). Ukázky obou oceněných jsou uveřejněny ve Sborníčku vítězných prací (Runčíková – báseň bez názvu, Franc – Bezčasí). Vyhlášení se konalo v sobotu 25.října 2008.

- Hana Runčíková získala čestné uznání na Týnišťském literárním Parnasu. Její oceněná práce (báseň Touha) byla uveřejněna ve sborníku ze soutěže. Předání cen se konalo v sobotu 1.listopadu 2008.

- Bohumír Procházka a jeho problémy s jičínskou radnicí byly prezentovány na obrazovce ČT 1 v programu Události v regionech (redaktor Vlastimil Weiner)- viz zde:

<http://www.ct24.cz/regionalni/severni-cechy/32564-jicinska-radnice-chce-omezit-pristup-nekterych-novinaru-k-informacim/>.

O celém dění kolem tohoto případu informovala řada nejen regionálních periodik, např. v pátek 24.října 2008 v Nových Novinách vyšel článek Procházku radní vykážali, nepíše prý objektivně (autor zan). Jedním z důvodů vyhocení dlouholetých sporů je i článek Bohumíra Procházky, který vyšel nedávno v Lidových novinách, Psychopati i v provincii?

Další informace např. v Prochorovinách č.11/2008.

Václav

KOKTELKOVÝ ÚKROK OTÝLIE B.

Jan ŠEBELKA

Nakladatelství Akropolis, 2007

Možná si budete myslet, že má u mě pan Šebelka z Liberce nějakou protekci, neboť jeho knihy se v této rubrice objevují často, ale není tomu tak. Možná jsme naladěni na stejnou strunu nebo prostě píše aktuálně, čtivě a bez zbytečných omáček, což se mi líbilo a líbí.

V nové knize nemůže chybět ani tentokrát novinář Marek Kafka (znám jej z předešlých Šebelkových knih), ale ten tentokrát není ústřední postavou, tou je padesátiletá místostarostka Starého Města Otýlie Baldová, rozvedená žena, s dospívající dcerou a o patnáct let mladším milencem. A právě její mladý milenec ji tak trochu ponouká, aby podstoupila chirurgickou úpravu poprsí, což odstartuje nečekané komplikace v životě hlavní hrdinky.

Otýlie je nucena zamýšlet se nejen nad svým dosavadním životem v četných retrospektivách, ale především musí řešit současné problémy s hlasováním o městském parku a především si zodpovědět na základní otázku: Jak moc mě změnila moc? Román je vlastně tak trochu polemikou s Mňáčkovým známým dílem Jak chutná moc, o kterém shodou okolností píše Otýlie v roce 1968 svoji maturitní práci.

Šebelka dokáže udržet napětí do posledních chvil, a tak trochu jsem se bál, aby nedospěl k happy endu, což se naštěstí nestalo, neboť život málokdy končí šťastným koncem. Je sice pravda, že Otýlie co by místostarostka udrží svůj morální štít čistý, ale nakonec „pravda a láska zase nezvítězí nad lží a nenávistí“, jak už to v životě chodí. Otýlie nakonec zjišťuje, že ve vztahu s mladým milencem je všechno jinak a ... nebojte se, neprozradím všechno.

Poslední kapitola (Epilog) je skutečným vyvrcholením románu, lidsky i literárním ztvárněním. A myslím si, že spolu s hlavní hrdinkou by si každý z nás měl položit otázku: „Co všechno po nás zůstane?“

Těším se na další romány z dílny Jana Šebelky, neboť nám mají stále co říct, nutí nás přemýšlet třeba o tom: cituji. Str. 34 – „Každý dnes může vlastnit své médium a říkat v něm, co chce. Opravdu každý?“

A ještě pár vět by nám minimálně z tohoto románu mělo zůstat v paměti: cituji str. 237: „Na světě přeci nemůžou existovat jen prachy! Co morálka a selskej rozum? Tím myslím to jednoduchý uvažování, že když nezaseješ, tak nic nevyroste ...“

Václav

Nobelovu cenu za literaturu získal Francouz Le Clézio

Nobelovu cenu za literaturu letos obdrží francouzský prozaik Jean-Marie Gustave Le Clézio.

Le Clézio píše dobrodružné novely, eseje, ale i dětskou literaturu. V tvorbě se inspiruje svými cestami po celém světě. Vychází z existencialismu a nového románu. Podle výboru pro udělování cen je objevný především jeho jazyk, který evokuje skutečnost existence. Přínosná je prý i jeho angažovanost v otázce ochrany životního prostředí.

Narodil se v roce 1940 v Nice. Osmašedesátiletý autor má bretaňský, britský a mauretánský původ. "Je to nejlepší a nejčtenější frankofonní spisovatel, ale je téměř nefrancouzský," naráží na původ Le Clézia publicista Jiří Slavíček.

Le Clézio začal svou spisovatelskou kariéru už v osmi letech. Ve 23 letech jej ve Francii proslavila jeho první novela Le Procès-Verbal. Za tu dostal jedno z předních francouzských literárních ocenění - Renaudotovu cenu. Dosud publikoval přes 50 knih. Píše povídky, novely a eseje. V Česku vyšla jeho kniha Bludná hvězda, Mondo a jiné příběhy a Horečka. Publicista Jiří Slavíček oceňuje především autorovu francouzštinu: "Je to brusič diamantu, on si s francouzštinou hraje. Nad každou větou hodně přemýšlí ... Řazení velmi jednoduchých, ale zato přesných gramatických vět, velmi umocňuje citový náboj jeho tvorby."

zdroj: ČT24, Reuters

ČAJ č. 27: HOST HANA ŠUSTKOVÁ

V listopadovém ČAJi se představí trojice autorek. Náš host, Hana Šustková, mimochodem autorka oceněná před časem i na Řehečské slepici, je osobnost nejen v literární oblasti, jak nám prozradila ve svém představení (fyzika a poezie, jak se to rýmuje?).

Další dvě autorky patří do houfu autorek LiSu, Eva Srbová je čerstvě vylíhlá členka, ale ukázky z její tvorby dokazují, že vůbec není žádný literární začátečník, právě naopak. A Ilona Pluhařová zase dokazuje, že není jen autorkou podařených pohádek o skřítku Stulíkovi, ale že její záběr je mnohem širší.

Trojlístku mladých autorek držím palce a budu se těšit na jejich další příspěvky.

Václav

REAKCE DANY BERANOVÉ

Přečetla jsem Kobru (č.10/2008) a dovoluji si oponovat a to jmenovitě tobě Václave (viz Řekni mi, co čteš – kniha Jako chlapce by mě zastřelili).

Cituji: “ Kniha je to stručná, ale velmi potřebná především pro mladou generaci, aby se alespoň snažila pochopit a dozvědět něco víc o nedávné historii. Pochopitelně že vylíčené válečné zkušenosti jsou pro naši generaci nepředstavitelné, uvědomil jsem si, jak často „nadáváme:“ konec citace.

U nás doma, když jsem byla malá, se o hrůzách války sice moc nemluvilo, přesto ve mně byl nějaký vnitřní bubák s jménem Německo. Možná nějaký film, možná nějaký článek ve Sputniku, který jsme tenkrát odebírali, ve mně vyvolával až nepatřičné obavy z války, hrůzostrašné sny o nacistech. Babička pokaždé, když potkala Němce, který se jí zeptal na cestu, poslala ho na druhou stranu. U ní pochopitelné, u nás už těžko omluvitelné. Pořád ve mně přetrvával ten pocit, že oni jsou Ti špatní.

Když byla vloni v K-klubu nainstalována výstava o koncentračních táborech, modlila jsem se, aby to moje dcera neviděla. Naštěstí výška jejích očí byla pod úrovní obrázků i popisků.

A tak říkám: proč v dětech stále uchovávat nenávisť a strach z něčeho, co bylo? Žilo se tak moc odlišně, že to je pro ně velmi těžko pochopitelné. Ti „špatní“ si z toho vezmou příklad. viz neonacisti. Ti citliví se tím budou trápit.

Ne takovouhle knížku bych dceři přečíst nedala. I dnes je dost utrpení, dost lidí potřebujících pomoc, dost otázek... a málo odpovědí.

Vychovat dítě ke skromnosti je obdivuhodné, sama nevím, zda se mi to daří. Ale určitě se snažím naučit je úctu k životu(a to nejen lidskému) a lásku k bližnímu, tím myslím obyčejnou důvěru v to lepší, co v lidech je. A to určitě s tak často omílanými křivdami dob minulých, ať už 2. sv. války, komunismu a dalších není možné.

A abyste viděli, jak hlubokomyslnými otázkami se zabývá žena po 9 letech na mateřské a 2 týdnech opět v práci, přidávám mini dílko.

Tak ahoj a mějte se všichni, jak si přejete.

A tady slíbené minidílko:

PODVRH

Přichází podzim. Pasácci poklízí pastviny, podestýlají plevami, připravují péřové příkrývky. Poťouchle prosí pasačky: „Pust'te pasáčky pod peřinu.“ Pasačky piští, pasácci pod peřinou překáží, přestože poslušně přináší pečené plody.

Podél plotu prochází plavovlasá poutnice. Pyšně pohazuje plným poprsím.

Pasáček Péťa potěšeně pokukuje po poutnici. Posuzuje poněkud pokřiveně pasačky podle plných proporcí.

Povaleč Prouza povídá: „Pozdrav pánbů, pěkná panenka“

Pomlaskne, pak pokračuje: „Přisedni, poklábosíme.“

Poutnice pozvání přijala. Přisedla, pod pláštěm podvečera pořád pomrkvávala po pasáčkovi Přemkovi. Pasáček Přemek plaše přiznává – poslední prso překážející při polibku přivinul před prázdninami.

Poutnice prostopášně předvádí plný plášť. Po půlnoci plášť padá ... podvrh! Poutnice plochá, podprsenka plná patrně padavčat.

Dana Beranová

REAKCE VÁCLAVA FRANCE NA DANU ...

Jsem rád, že někdo reaguje na moje příspěvky v Kobře a s Danou Beranovou souhlasím v tom, že bych také tuto knihu osmiletému dítěti přečíst nedal.

Ale zase na druhou stranu jsem chtěl v textu říct, že lidé by měli znát i jiné hodnoty (viz ona citace o tom, co člověk k životu skutečně potřebuje). Tato kniha (ani můj příspěvek) nemá nikoho strašit, navádět k nenávisti, ale pouze konstatovat, že běh světa není nikdy ukončen a skutečně bych žádnou další generaci nepřál, aby musela prožít podobný osud znovu.

Knihu jsem vybral právě proto, že to není nějaká patetická kniha, kde je všechno černobílé, právě naopak. Nutí člověka přemýšlet třeba o tom, že i dnes a docela nedávno v Evropě padaly bomby na zcela nevinné lidi. Takže opět s Danou souhlasím a cituji: „I dnes je dost utrpení, dost lidí potřebujících pomoc, dost otázek... a málo odpovědí.“

Možná že pozorný čtenář v této knize ty odpovědi najde!

Václav

NOVÁ ČLENKA LiSU - EVA SRBOVÁ

Novou členkou LiSu s pořadovým číslem 42 se stala Eva Srbová z Jičína, která přišla mezi nás poprvé na schůzku LiSu ve středu 8.října 2008.

Eva Srbová žije v Jičíně, je vdaná a v současnosti se doma stará o nemocnou babičku. Dálkově studuje VŠCHT v Praze, obor biochemie a mikrobiologie.

Píše poezii a věnuje se i tvorbě pro děti. Kromě literatury také zpívá v pěveckém sboru Foerster.

S její tvorbou se můžete seznámit v časopisu autorů Jičínska číslo 27, který právě vychází.

Václav

OTÁZKA PRO ... EVU SRBOVOU

Václav: Jak se vám líbilo na schůzce LiSu? Podle přečtených ukázek z vaší tvorby věřím, že pokud vydržíte a budete pokračovat v psaní, tak budete i pro náš spolek užitečnou posilou a doufám, že i spolek vám přinese cenné rady a zkušenosti, občas publikační možnosti a snad i příjemně prožitý čas.

Eva Srbová: Na první schůzce LiSu se mi velmi líbilo, pročítala jsem si již také materiály, jež jsem na ní obdržela. Je pro mne ctí, že věříte, že bych se mohla stát pro LiS přínosem.

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN

ocenění za pozoruhodný kulturní počin roku 2008
a za dlouholetou kulturní činnost

Těšíme se na Vaše nominace. Návrh na Štefana může provést každý, stačí uvést jméno a adresu nominovaného (jednotlivce či skupiny) a stručné zdůvodnění, jméno a adresu navrhovatele. **Své návrhy zasílejte do 31.12.2008**

na adresu koordinátora Štefanské komise Bohumíra Procházky, Sokolovská 367, Jičín. E mail: prochor.jc@tiscali.cz, tel. 493 523 492.

V nominaci je třeba uvést, zda se jedná o dlouhodobé zásluhy (za nejméně 5 let činnosti), nebo kulturní počin za rok 2008.

Štefanská komise
Nadační fond Jičín město pohádky
Knihovna Václava Čtvrťka Jičín

HODINKA S PEGASEM

Hodinka s Pegasem, tak se jmenoval program slavnostního vyhlášení 14.ročníku celostátní literární soutěže Mělnický Pegas 2008. A opět nechyběli jičíňští literáti z LiSu, Hana Runčíková a Václav Franc. Akce se konala v malém sále Kulturního domu T.G.Masaryka na Mělníku v sobotu 25.října dopoledne.

Program tentokrát uváděl Pavel Malák, zpěvem a hrou na kytaru program doprovázel Marian Kořínek a jeho kolega (jméno jsem bohužel zapomněl). V rámci programu zaznělo velmi zdařilé literární pásmo z poezie Václava Hraběte v podání čtveřice mužů (Laco Matlák, Ivan Nekuda, Radek Šlangal a Petr Weinstein).

Při poslechu tohoto programu mě napadlo, že by podobným způsobem šlo představit i některé jiné české básníky. Že by to byla výzva pro LiS třeba na příští ročník Dne poezie?

Vlastní literární soutěž (zúčastnilo se jí asi 55 soutěžících) zhodnotil předseda poroty, básník a člen Obce spisovatelů Jaroslav Schnerch z Prahy a společně s hlavní organizátorkou Zdenkou Líbalovou předali ceny nejúspěšnějším autorkám a autorům.

Mezi oceněnými byla řada známých jmen, např. manželé Šubrtovi z Mladé Boleslavi či Hana Šustková z Radče (viz ČAJ 27).

Úspěšně si počínala Hana Runčíková, která v kategorii B (do 30.let) získala čestné uznání a v samém závěru jsem i já převzal 1.cenu v kategorii D (autoři, kteří již vydali sbírku). Takže LiS byl i tentokrát hodně vidět.

Organizátoři připravili tradiční sborníček, příjemný program, který měl letos spád a také tradiční koblihy, neodmyslitelně patřící k této soutěži ve městě na soutoku. Byl zároveň vyhlášen i další, již 15.ročník soutěže (propozice budou uveřejněny v Kobře, uzávěrka je 31.května 2009).

K soutěži patří i prodej sbírek a knížek, takže jsem si také přivezl pár sbírek, časem vás snad s nimi seznámím. A pochopitelně nechyběly ani „kuloáry“. Skupinka nás nejméněšších potom ještě dlouho diskutovala při víně v nedaleké restauraci.

Mělnickým organizátorům se sluší poděkovat a popřát, aby i nadále měli dostatek elánu do dalších ročníků soutěže, která si v literárním podvědomí získala svoje místo!

Václav

TÝNIŠTĚ PODEVÁTÉ

Podeváté se v sobotu 1.listopadu 2008 konalo v Kulturním centru v Týništi nad Orlicí vyhlášení literární soutěže Týništský literární Parnas. A opět s účastí LiSu, stejně jako na Mělníku nechyběla Hana Runčíková a moje maličkost, ačkoliv jsem dodržel slovo a soutěže se tentokrát nezúčastnil. Úvodní slovo poroty jsem nestihl, protože dráhy měly zpoždění, ale podle ujištění ostatních účastníků jsem o mnoho nepřišel, protože se v podstatě opakovaly rady z minulých ročníků.

Následovala možnost popovídat si s porotci soutěže, což řada autorů využila, já jsem se spíše pozdravil s Hanou Šustkovou a především se Zdenkou Líbalovou, Jindřiškou Lírovou, Libuší Matysíkovou a pochopitelně naší Hankou Runčíkovou. Mluvílo se o všem možném, pochopitelně především o literatuře, vyměňovali se sbírky a knížky.

V závěru soutěže došlo na vyhlášení výsledků. Hlavní cenu si odnesla Jindra Lírová (poezie), v próze byla úspěšná Zora Šimůnková (získala 1. a 3.cenu, což je specialita místní soutěže). Hanka Runčíková, mimochodem loňská vítězka ve své kategorii, získala tentokrát čestné uznání za báseň Touha.

Trojice recitátorek (mezi nimi byla i hlavní organizátorka Jitka Březková) potom přečetla nejlepší práce. Kladem soutěže je opětovně vydání Ročenky 2008, tedy sborníku oceněných příspěvků.

Osazenstvo našeho stolu potom celou soutěž náležitě zhodnotilo v nedaleké restauraci.

Co říci k 9.ročníku Týništského literárního Parnasu? Nutno pořadatelům poděkovat za vytrvalost, s kterou soutěž pořádají (nakonec vyhlásili už jubilejní 10.ročník, což vyžaduje pořádnou výdrž), uznání zaslouží za tradičně velmi dobrý sborník, což zdaleka není samozřejmost i větších soutěží, ale ... když pomínu stále stejný průběh vyhlášení bez jakýchkoliv změn, pak si dovolím ještě pořadatelům dát jednu radu:

Víte, tak trochu jsem si na vyhlášení připadal jako v naší republice před rokem 1989, jako kdybychom byli pupkem světa, kolem žádné jiné soutěže neexistovaly, žádní další autoři netvořili, takže rada závěrem (už si připadám trochu jako Halina): JEZDĚTE I NA JINÉ AKCE, NA DALŠÍ SOUTĚŽE, HODNĚ ČTĚTE SOUČASNOU LITERATURU ... určitě by to hodně prospělo dalším ročníkům Parnasu, které, jak pevně věřím, ještě přijdou!

Václav

Zápis ze schůzky LiSu

Schůzka LiSu se konala ve středu 8.října 2008 v Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně. Účast: Pluhařová, Benešová, Zákoutská, Procházka, Veselý, Franc a nová členka Srbová.

Hlavním bodem jednání byla příprava programu Eros v české literatuře, který se uskuteční 20.listopadu. (Plakáty připraví Jana Benešová, hudbu zajistí Bohumír Procházka – resp. jeho vnuk Ondra Procházka). Byly stanoveny i termíny dalších akcí a schůzek (viz Jana Benešová).

LiS má zájem se i v příštím roce zúčastnit vyprávění pohádek u kašny v rámci festivalu pohádky. Petr Veselý pozval LiSáky na stmeláč u něj v Hořicích (termín 14.listopadu). *) **Stmeláč byl posunut na 21.listopad (další informace u Petra Veselého!)**

Představila se nová členka Eva Srbová, svoji tvorbu přinese na další schůzku v prosinci.

Svoje nové příspěvky přečetl Václav Franc, ostatní informovali o svých aktivitách (např. Pluhařová chystá knížku Stulík č.2).

Václav

DALŠÍ AKCE LiSU V ZÁVĚRU ROKU 2008

Pátek 21. 11. stmeláč u Petra Veselého – o jeho uskutečnění bude informovat Petr prostřednictvím e-mailu

Čtvrtek 20. 11. od 18 hod. Den poezie: Eros... Sraz v 17 hod. v knihovně pro účinkující!

Středa 10. 12. od 17 hod. vánoční schůzka LiS (představení tvorby Evy Srbové, vánoční či zimní čtení si připravte všichni).

Zdraví Vás

Jana Benešová

Literární spolek LiS při Knihovně Václava Čtvrťka v Jičíně Vás zve na pásmo erotické poezie a literatury z dílny členů literárního spolku
LiS

Eros v české literatuře

čtvrtek, 20. listopadu v 18 hodin
v Knihovně Václava Čtvrťka, Denisova 400, Jičín

Hanka Runčíková získala dvě čestná uznání
na Mělnickém Pegasu a Týništském literárním Parnasu.
Snímek je ze slavnostního vyhlášení na Mělníku.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 9. Číslo 11. Listopad 2008.

(5. listopadu 2008)

www.kobra.zde.cz